

Пам'яті забутого співця...

□ — не одного...

Поганий день. То дощ, то сніг,
І вітер, що тручає з ніг.
Алея на цвинтарі. Похід:
Дві хоругви, і хрест, і дід.

За ними трумна і вінок
З сухих листків, з марних квіток.
Останній дар тих піль і нив,
Що він їх так колись любив.

Тепер його несуть аж там,
Де буде вічно, вічно сам.
І тихо, тихо, мов у сні,
Ідуть за ним його пісні.

Ідуть за ним аж там, аж там,
Щоби не був так дуже сам.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Поезії 20—40 років](#)

«Поганий день. То дощ, то сніг...». Надруковано в журналі «Дажбог» (1933, № 2).
Подаємо за цією публікацією.